

trampoline

Vlaamse kaai 47
2000 Antwerpen
+32 493 07 81 53
trampolinegallery.com

Gerard Herman
Stefaan Dheedene

Storm in een glas water

opening on 18.10.2018
on view until 24.11.2018

brommen. Hij was dus nog niet weg. Zij sloop naar beneden en in de vestibule hing zij moedeloos om. Het was er koud en triest.

Wat duurde het eindeloos lang!

Eindelijk ging boven Gerards deur open. Stefaan liep behoedzaam de treden af, opdat zijn hakken de koperen roeden niet raakten.

Hij schrikte even toen hij Paulines witte blouse schemeren zag.

„Stefaan, ik heb op je gewacht. Wat denk je van Gerard?”

Hij keek in haar oogen.

„Ik kan er zoo weinig van zeggen,” zei hij en greep haar koude vingertjes vast.

„Is er dadelijk . . . onmiddellijk gevaar?”

„Gevaar is er altijd. Maar zoo dadelijk, och neen.” Zijn stem gaf rust met haar donkeren klank.

„En hoe lang nog . . .” Zij hijgde de woorden uit.

„’t Kan twee maanden . . . ’t kan ook vier maanden duren — ik weet ’t niet.”

Hij drukte haar vingers vaster. „Die arme kerel,” zei hij zacht.

„Dank je, Stefaan . . . ik . . .”

„Ik zal nu maar niet bij de anderen binnengaan. Gerard heeft het liever niet. Dag, Paulientje.”

Zij opende zijgend de deur.

Buiten viel nog altijd de sneeuw. Zij zag zijn lange, stevige figuur sterk en zeker voortbewegen.

Woonde hij maar bij ons, dacht zij, om ons allen te beschermen!

. . . . Toen zij naar boven ging, stond moeder daar. Zij voerde Pauline mee in haar slaapkamer. „Was dat niet Stefaan?” vroeg ze heesch.

„Ja moeder.”

„Kom hier, kind.” — Zij ging zitten op een lagen